

han vilde have mine Træer omsatte i Paragrafer; det skal jeg imidlertid ikke nærmere gaa ind paa, da Tiden er saa langt fremrykket nu.

Bille: Det ærede Medlem syntes at hengive sig til den glade Forhaabning, at ligesom man en Gang har beparet Folkethingets Modstand med en provisorisk Finanslov, saaledes skulde der nu kunne danne sig en ny Kombination, hvorunder den nuværende Kultusminister satte Landsthinget Stolen for Døren i Form af en provisorisk Skolelov. Skulde imidlertid dette Naab være støttet paa den Forudsætning, som det ærede Medlem begyndte med, nemlig, at den nuværende Kultusminister skulde vise sig at være, hvad det ærede Medlem sagde, at han gjorde Indtryk af, nemlig en fuldblods Grundtvigianer, er jeg rigtignok bange for, at det vil vise sig at være et af de Huse, som ere byggede paa Sand, og som ere meget udfatte for at styrte sammen, før det ærede Medlem kan flytte ind deri (Lang: Jeg sagde ikke saaledes.). Det ærede Medlem sagde, jeg husker det meget godt, at, hvis Nogen var kommen ind her i Thinget og ikke havde kjendt den ærede Minister tidligere, men vilde dømme ham efter de Ytringer, der saldt fra ham her, vilde han tro, at han var en fuldblods Grundtvigianer. Dette er vist temmelig nglagtigt (Lang: Ja!). Ja, saa er vist ogsaa min nys gjorte Bemærkning besjæet. Jeg tror, at det ærede Medlem er udsat for at lide nogle Stusselser, men derfor kan det jo gjerne være, at der endda er Udskilligt, som kan gaa i Opfyldelse. Kun advarer jeg ham imod at opstille altfor store Forhaabninger; jeg raader ham til hellere at begrænse dem noget, jo bestednere man er i sit Naab, desto mere Udjagt har man til at kunne faae det opfyldt. — Forhandlingerne have hidtil i en meget glædelig Grad bestjæftiget sig med selve det foreliggende Forslag; men det har dog ikke ganske kunnet undgaa, at der ogsaa under de to Dages Debatter, som nu ere førte, er fremkommet nogle af disse politiske Beskyldninger, som ere kastede frem og tilbage fra den ene til den anden Side af Salen i de foregaaende Dage. Efter at tidligere den Bebreidelse havde lydt om mine ærede Naboer til Høire (Boissen, Høgsbro og Holstein), at de vilde forhandle med Ministeriet, er nu i Dag med stor Senrykkelse denne Beskyldning og Bebreidelse sendt tilbage fra det ærede Medlem her i min Nærhed (Høgsbro) til den anden Side af Salen (Berg), at nu vil den forhandle. Jeg skal henstille, om man dog ikke nu maatte være kommen til den Erkjendelse, at denne Art Beskyldninger, der saaledes slynges frem og tilbage, i Virkeligheden ere saare lidt værdt og ikke yde det allermindeste Bidrag til nogen virkelig Besparelse af, hvorledes den politiske Situation er. Det kan kun være Følgen af en Række tidligere Forvildelser, naar man overhove-

det betragter det som Noget, der skulde være til Lort for den ene eller den anden Side af Folkethinget, at den forhandler. Det skulde dog være den fælles Forudsætning for os Alle, at vi ville forhandle, og der maa være gaaet noget meget Galt i Forveien, Lingen maa være bragte ind i en meget urigtig Skure, naar den Art Beskyldninger kunne for Alvor fremsættes. Det bør og kan jo dog ikke være nogen Anse mod den ene Side eller den anden, at den forhandler; det er netop dens Fortjeneste, at den forhandler, og den, der systematisk vægrer sig ved at forhandle, gjør sig skyldig i en Tilfidsættelse af den første konstitutionelle Pligt. — Dersom det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), hvis Udtalelser igaar saa udførligt og omstændeligt gennemgik det hele foreliggende Forslag, ifjor havde iksket denne Sag endog blot en Del af den Opmærksomhed, som han iaar har viet den, er det ikke ufandsynligt, at vi nu i denne Samling kunde have været et betydningsfuldt Stadium nærmere ved en Løsning af det længe svævende Skolepørgsmaal. Det er ikke ufandsynligt, at man da i Stedet for noget svævende Forhaabninger og noget uklare Forventninger, kunde have liggende for sig noget saa Bestemt og Positivt, at man kunde danne sig en sikker Forestilling om, hvad Resultatet vilde blive. Men det maa vel erindres, at i forrige Samling var Stemningen, navnlig ogsaa hos det ærede Medlem, væsentlig forskjellig fra den, som nu har gjort sig gjældende; thi det var ham, der var Formand for det Udvalg, som var nedsat ifjor, og det er bekjendt, at dette Udvalg ikke alene ikke forhandlede, ikke prøvede Sagen, men ikke engang naaede til det Møde, hvori man skulde afgjøre, om den skulde forhandles eller ikke og at ærede Medlemmer af Udvalget forgjæves gjorde sig den største Umage for at faae Udvalget endog saa blot samlet (Brix: Hørl!). Jeg haaber derfor, at naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) idag har sagt, at man ønsker Sagen henvisst til et Udvalg „for at faae den forhandlet“, saa maa dette være paa en anden Maade end ifjor, thi ifjor sendtes den til Udvalg netop for ikke at blive forhandlet. (Modsigelse af Høgsbro). Ja, om den blev sendt dertil med denne bevidste Hensigt, tør jeg ganske vist ikke sige; men at Udvalgets Medlemmer fra benyttede sin Stilling til at kvæle enhver Forhandling af Lovforslaget, lader sig ikke negte. Derfor haaber jeg, som sagt, at Henviisningen til et Udvalg i Aar vil vise sig at være af væsentlig forskjellig Betskaffenhed fra, hvad den var ifjor. — Der er fra forskjellige Sider, navnlig fra Modstanderne af hele Statskolen og af Lvangsskolen og af det Skolesystem, som har været gjældende i Landet lige siden 1814, været udtalt Erkjendelse af, at, naar man stiller sig paa disse Standpunkter, maatte det af den ærede Minister forelagte Lovforslag erkjendes for at vær-